

[Hagen Hagensen]

blot sige den ene ting, at jeg må håbe på, at han og det andet parti, der slutter sig til de bemærkninger, der er gjort, fortsat må forblive et mindretal, således at der ikke bliver tale om hverken at give tilbagevirkende kraft eller at udøve straffeekspeditioner over for noget, der var gældende lov.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal her i anledning af de bemærkninger, der faldt heroppefra fra socialdemokratiets side, sige, at det radikale venstre ligesom socialdemokratiet og socialistisk folkeparti beklager, at man, fordi regeringspartierne folketingsgrupper holdt ferie, ikke kunne behandle dette lovforslag i tide, så vi kunne have stoppet hamstringen. Jeg er helt enig, og jeg synes, det er meget beklageligt, at folketinget skal opleve den slags.

Men at drage den konsekvens af det, som socialdemokratiet og socialistisk folkeparti så har gjort, nemlig at man kan lave lovgivning med tilbagevirkende kraft, er simpelt hen at gå til noget, hvor vi ikke vil være med, og hvis socialdemokratiet tror, man senere kan overtale os til det, så tager man fejl. Den omstændighed, at partier i folketinget ikke passer deres arbejde, kan ikke begrunde, at vi skal lave lovgivning med tilbagevirkende kraft. Så håber jeg, det er sagt tilstrækkelig tydeligt.

I øvrigt skal jeg anbefale forslaget.

Dohrmann (FP):

Jeg skal blot udtrykke min store tilfredshed med det resultat, der er kommet ud af arbejdet, men samtidig appellere til, at man ikke en anden gang laver den slags ting, fordi nogle formiddagsblade begynder at omtale både det ene og det andet. Hvad det forslag, man vedtog sidste år kort tid før jul, har betydet af tabte arbejdspladser og tabte ordrer, lader sig vanskeligt opgøre, men det viser blot endnu en gang, at man skal tænke sig grundigt om, når man indgår disse skrækelige forlig, i stedet for blot at fare ud og vedtage en hel masse, som vitterlig skader, så man bagefter må komme springende og forsøge at rette det hele op.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg må gøre opmærksom på, at det er lovforslag nr. L 45, vi behandler i øjeblikket, så

ordføreren har vist taget fejl. (*Munterhed*). Er der flere, der ønsker at udtale sig om L 45? Det er ikke tilfældet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-3, § 1, således ændret, og §§ 2 og 3 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 og 5, § 4, således ændret, og ændringsforslag nr. 6 om indsættelse af en ny paragraf vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 64:

Forslag til lov om ændring af afskrivningsloven. (Skibe).

(Fremsat 6/11 85. Første behandling 12/11 85. Betænkning 29/11 85).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Stavad (S):

Jeg hilser det med tilfredshed, at det er lykkedes et meget bredt flertal at blive enige om at behandle denne sag ud fra de retnings-

[Stavad]

linjer, som jeg på socialdemokratiets vegne skitserede under førstebehandlingen. Jeg håber, at vi med den løsning har fået ro om en meget omblæst sag.

Virkningen er, at man nu kan få fulde afskrivninger, at man fuldstændig får fjernet de begrænsninger, der er for skibe i afskrivningsloven. Men det betyder også i henhold til den aftale, vi har indgået, at man for 1987 og fremover ikke kan få fradraget disse underskud på toppen af anden indkomst. Det mener vi er en fornuftig løsning, for det betyder, at arrangementer, som er indgået ud fra forretningsmæssige principper, hvor der kun er tale om en forskydning i overskuddene, således at underskud de første år bliver opvejet på et senere tidspunkt af overskud med ensartet behandling af fradrag og indtægter, fortsat gør det til en fornuftig disposition at investere i skibsanparter under forudsætning af, at det ikke er skattedelen, der bærer anparterne.

Men jeg må indrømme, at jeg undrer mig meget over de ændringsforslag, SF har stillet i denne sag. Det kom ærligt og redeligt meget bag på mig, for når jeg ser på, hvad SF har sagt tidligere, så forstår jeg dem ikke. I bemærkningerne til lovforslag nr. L 65 siges det om det, SF foreslår:

»Denne ordning forventes kun at skulle gælde indtil skattereformens ikrafttræden den 1. januar 1987. Forslagsstillerne har dog afstået fra at udforme overgangsregler, dels fordi hele § 17 A må forventes at skulle ændres betydeligt eller helt ophæves i forbindelse med skattereformen, og dels fordi det er umuligt at udforme overgangsregler, når de permanente regler ikke kendes.«

Hvad var det for et system, som SF havde forventet ville være gældende i skattereformen? Jeg har hele tiden opfattet det sådan, at SF forventede, at disse anparters både for fradrag og for indkomsts vedkommende ville blive behandlet på den måde, som nu er aftalt imellem regeringspartierne, det radikale venstre og socialdemokratiet. Jeg synes, SF skylder os at løfte sløret for, hvad det var for en behandling, man havde tænkt sig, for det, SF nu foreslår, er jo, at disse anparters fortsat skal have fradrag på toppen – hvis man overhovedet kan administrere den regel, som SF foreslår. Jeg mener at det, SF foreslår, er administrativt fusk i en sådan grad, at socialdemokratiet ikke kan tage medansvar for det,

når man vil overlade det til ligningsrådet at tage stilling til nogle dispensationer på et tidspunkt, hvor man intet som helst kender til et skibs fremtidige drift, skønt vi har administrationens, ministerens og sagkyndiges udtalelser om, at det er umuligt at lave den skelnen, som SF foreslår. Hvis ligningsrådet så skal administrere en dispensation, som folketingsretten i øvrigt ikke har nogen mulighed for at stille en minister til ansvar for, og det efterfølgende viser sig, at denne disposition ikke burde have været givet, fordi man alligevel lejer det pågældende skib ud, skal man lave en efterregulering af flere tusinde anpartshaveres indkomster flere år tilbage. Der må være et eller andet, hvor vi er gået forkert af hinanden, for jeg tror faktisk, at socialistisk folkeparti og socialdemokratiet i denne sag har en fælles interesse.

Jeg opfatter det sådan, at socialistisk folkeparti har ønsket at fremme fornuftige projekter, men det, man gør nu, er faktisk at forsøge at åbne for projekter, som er båret af skattefinansieringen. Hvis det ikke er det, der er hensigten, er det, SF foreslår, unødvendigt, for hvis der som regel kun er tale om en udskydelse af skatten, som der siges, betyder det jo, at man sparer et tilsvarende beløb på en lavere beskatning senere, når indtægten kommer.

Endelig har jeg et spørgsmål til SF: Når SF siger i sine bemærkninger til forslaget, at skibsanparters behandles dårligere end andre anparters, vil jeg gerne vide, hvilke anparters vi taler om. Er det anparters i bygninger, hvor vi har fjernet forskudsafskrivningen i afskrivningsloven? Er det maskiner, hvor der vist er flere ejere, der udlejer, som er det normale i disse sammenhænge, og hvor afskrivningsretten er helt fjernet? Er det driftsmidler, hvor der gælder det samme? Eller tænker man på de gamle anparters, som er udstedt, inden vi lavede indgrebet i december 1983? Jeg tror ikke, det er det, man har i tankerne. Derfor må jeg sige, at jeg også på det punkt står uforstående over for SFs argumentation. Der har ikke været sammenhæng i det, SF har sagt fra starten, og det, de nu pludselig siger, efter at socialdemokratiet, det radikale venstre og regeringspartierne er blevet enige. Jeg har hele tiden opfattet, at det, SF ønskede, er det, vi nu er enige om, og det er, som om man nu skal finde en eller anden anden løsning.

[Stavad]

Jeg håber, det er misforståelser, og jeg håber, at vi får ryddet de misforståelser af vejen her ved andenbehandlingen, så et endnu større flertal her i Folketinget kan vedtage disse regler. Det tror jeg ville være til gavn for erhvervet, og jeg tror, at det vil være til gavn, hvis der kan blive ro omkring denne sag, så at fornuftige skibsanpartsprojekter kan blive solgt, i stedet for at man skaber en hetzstemning imod nogle fornuftige regler og faktisk gør det modsatte af det, man selv går rundt og siger man gerne vil opnå. Det, det drejer sig om, er at få nogle ordrer til vore værfter; det, SF foreslår, betyder faktisk det modsatte.

Rahbæk Møller (SF):

Behandlingen af dette lovforslag bærer desværre præg af, at det har været i hænderne på folk med for ringe kendskab til værftsindustrien. Først fik vi det paradiske forslag om at udvide antallet af parthavere til 50, den regel, som er kaldt millionærreglen, og som i hvert tilfælde ingen betydning ville have for skibsværfterne. Der kom så mange protester fra alle sider, også her i tinget, at denne regel dog blev taget af bordet, og så udvidede man lige pludselig antallet af parthavere til tops både for leasing og for almindelige partsredere. Det kunne endda være, men så indfører man samtidig en bestemmelse i den permanente lovgivning om, at anparten i skibe skal behandles anderledes og hårdere end andre typer anparten.

Jeg vil gerne understrege også som svar til hr. Stavad, at vi ikke protesterer isoleret mod, at skibsanparten behandles som passive investeringer – det kan der være mange gode grunde til, og skatteministeren fremsførte en del, da han var i samråd i udvalget – men vi protesterer mod, at andre typer anparten behandles lempeligere, at de får fuld fradragsret op til 68 pct. Det er dér, problemet ligger, og dér er vi helt enige med de berørte organisationer. Vi har haft besøg af CO Metal, Rederiforeningen, Skibsværftsforeningen osv., der har gjort opmærksom på, at der under disse vilkår er nærliggende fare for, at de, der investerer, vil finde andre projekter end skibe at investere i.

Jeg er meget bange for, at det, som repræsentanter for flertallet her i tinget nu har af-

talt, vil betyde døden for en række af vore største værfter.

Vi havde som sagt foretrukket en permanent ordning, der ligestillede forskellige typer anparten, og i den sammenhæng ville vi ikke have nogen betænkeligheder ved helt at ophæve begrænsningen, som hr. Stavad også understregede ved at læse op af bemærkningerne til vores lovforslag, men efter at vi har haft ministeren i samråd, føler vi dog, at der for fremtiden også er brug for en eller anden regel, der skelner mellem leasing og almindelige partsredere, og dér har vi foreslået en toårsgrænse. Vi har bedt om at få dokumenteret i udvalget, hvilke problemer der måtte være ved den, og få ministerens forslag til, hvordan det kunne udformes administrativt mere hensigtsmæssigt. Det har ministeren ikke villet. Han trak svaret ud, til aftenen før vi skulle afgive betænkning, og så kom han ikke med nogen fornuftige betragtninger, men gentog blot de ting, han sagde ved førstebehandlingen, som vi kendte, og som ikke var overbevisende.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg fik ikke svar på mange af mine spørgsmål. Hr. Rahbæk Møller siger, at man behandler andre anparten anderledes. Mit spørgsmål var: hvilke anparten? Hvilke andre anparten har en gunstigere stilling end skibsanparten? Det synes jeg det må være vigtigt at få afklaret, så det postulat ikke kommer til at hænge i luften.

Må jeg endelig gentage også det spørgsmål, jeg for stillede hr. Rahbæk Møller. Hvad mener SF med de bemærkninger i sit forslag, hvor man siger, at man kommer helt ud over problemerne, når skattereformen træder i kraft for 1987, og at man så sikkert helt kan ophæve det? Hvad er det for tanker, SF har haft, hvis det ikke er de tanker, som regeringen, det radikale venstre og socialdemokratiet er blevet enige om? Jeg synes, vi har behov for svar, således at vi får denne sag afklaret, og således at de myter, der efterhånden danner sig på et forkert grundlag, ikke får lov til at køre videre.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

[Rahbæk Møller]

Hr. Stavad stiller spørgsmål, som han selv kender svaret på. For det første: der står udtrykkeligt i bemærkningerne til ministerens ændringsforslag, at kun anparter i skibe skal behandles som passive investeringer, det vil sige, at de får 50 pct.s fradragsmulighed, medens anparter i hvad som helst andet fortsat kan fradrages med 68 pct.

Så spørger hr. Stavad, hvad bemærkningerne til vores lovforslag betyder. De betyder, at vi havde en ubegrundet tillid til forhandlerne. Vi troede faktisk – o.k., der kan være mange forhold, som gør, at vi ikke burde have gjort det – at de ville finde en ordning i den stil, som man har fundet, men vel at mærke gældende generelt og ikke kun for skibe. Det var i den sammenhæng, de bemærkninger skulle ses.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg forstår, det er meget svært for hr. Rahbæk Møller at præcisere, hvilke anparter vi taler om. Hvis vi taler anparter, hr. Rahbæk Møller, taler vi måske om de anparter, der er udstedt inden indgrebet i december 1983, og som nu har fået fradrag på toppen. Hvis vi lavede den samme ordning for disse anparter, ville virkningen være, at de blev beskattet lavt og fik et fradrag på toppen. Det kan da ikke være det, som SF mener vi skal gennemføre. Jeg synes, vi har behov for at få en lille smule mere vejledning.

Jeg forstod nærmest på hr. Rahbæk Møller, at han havde forestillet sig en ordning i den retning, som vi nu har fået aftalt med et bredt flertal. Så synes jeg, det ville være lykkeligt, hvis hr. Rahbæk Møller ville tilkænde give, at man støttede det.

Jeg forstår, at SF, fordi svarene på SFs spørgsmål i udvalget er fremkommet sent – og det erkender jeg de er, og det tror jeg også ministeren erkender – har handlet overilet og uden at have overblik over, hvad der sker. Det synes jeg er en ærlig sag, og det synes jeg vi kan undskylde over for hinanden, men så synes jeg også, man skal være så stor, at man erkender det og stemmer rigtigt her i salen i henhold til alt, hvad man har sagt, indtil dette forslag med ændringer endte i salen ved andenbehandlingen i dag.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Hr. Rahbæk Møllers indlæg forekommer mig at være omtrent det mest hykleriske udtryk for opportunisme, vi her har oplevet.

Hr. Rahbæk Møller sagde, at han var utrolig bange for, hvordan det vil gå en række store værfter, fordi andre anparter blev behandlet anderledes. Jeg har hørt, også i huset her, at de anparter, man taler om, drejer sig om, at f.eks. en elektrobilforhandler ikke kunne lave anparter på biler. Hvis man ikke er kommet ud over det niveau og kan se, at det intet har med sagen at gøre, er der noget galt. Men vi har ikke fået at vide af hr. Rahbæk Møller, hvad det er for anparter, som nu behandles bedre.

Jeg vil spørge hr. Rahbæk Møller, om det er udtryk for, at SF har fortrudt, at de i 1983 stemte for indgrebet over for leasingfiduserne. Er det transformatorstationerne? Er det slagterimaskinerne? Er det bygninger, SF har forestillet sig vil få en bedre stilling, og er det det, man har fortrudt man har stemt for? Ellers må vi vel kunne få at vide helt præcist, hvad det er for nogen anparter, der har en præferencestilling i forhold til skibsanparterne, hvad hr. Rahbæk Møller her forsøger at give udtryk for. Hvis ikke der kommer bare en nogenlunde rimelig forklaring, må jeg sige, at det er udtryk for den mest hyle- riske opportunisme, man har været ude for her i salen i lang tid.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Til hr. Kaj Poulsen skal jeg først sige, at vi aldeles ikke har fortrudt, at vi stemte imod i 1983. Det, hr. Kaj Poulsen åbenbart tror, er, at anparter kun hører sammen med leasing. Anparter har skam eksisteret i mange brancher for i form af kommanditselskaber, interessensskaber m.v.

Over for hr. Kaj Poulsen og hr. Stavad, der beder mig om at komme med eksempler på, hvad det er for anparter, skal jeg bare gentage den sætning, der står i bemærkningerne:

»Der skal ikke for anden erhvervsvirksomhed end skibsvirksomhed foretages en opdeling mellem hovednæring og bierhverv.«

Om det bliver automobilfabrikker eller det bliver minkfarme eller hvad som helst, kan jeg ikke vide, og jeg vil ikke stå her og gætte

[Rahbæk Møller]

på, hvad man kaster sig over. Ved en hvilken som helst anden virksomhed end skibsbyggeri kan man for fremtiden købe anparter med fuld fradragsret. Det er kun, når det drejer sig om skibe, fradragsretten er begrænset til 50 pct. Det er det, jeres venner i CO-Metal, det er det, Rederiforeningen, det er det, Skibsværftsforeningen har protesteret imod, nemlig denne forskelsbehandling af skibe og anden form for erhvervsvirksomhed. Dette og intet andet protesterer vi imod.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg må endnu en gang konstatere, at vi ikke kan få ud af hr. Rahbæk Møller, hvad det er, vi taler om. Hvad er det for anparter, der kan ligestilles med skibsanparter, der har en gunstigere afskrivningsmæssig stilling? Jeg synes, vi må have afklaret, hvorfor SF har taget den stilling, SF har. Jeg vil meget gerne forstå SF, også i denne sag, og derfor synes jeg, det må være rimeligt, at hr. Rahbæk Møller som SFs ordfører gør offentligheden bekendt med, hvad det er for forhold, der gør sig gældende, som vi andre ikke har været opmærksom på.

Endelig må jeg spørge: mener hr. Rahbæk Møller, at de projekter, der er båret af en skattefinansiering, fortsat skal kunne eksistere, eller mener hr. Rahbæk Møller, at det skal være erhvervs-mæssigt fornuftigt, hvad der foregår? Er hr. Rahbæk Møller ikke enig i, at ved den måde, vi har skruet en kombination af afskrivningsloven og skattereformen sammen på, opnår vi netop det, vi i fællesskab har haft som målsætning, nemlig at de fornuftige projekter skal have lov at køre videre, mens det, man med rette kunne kalde skattefiduser, skal standses?

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Nu har jeg tre gange besvaret det samme spørgsmål og vel nok med samme ord, og jeg kan godt sige til hr. Stavad, at hvis det ikke er feset ind, så går jeg ikke herop mere. Der må være en grænse.

Men endnu en gang: jeg vil ikke stå her og gætte på, hvilke typer erhvervsvirksomhed folk vil kaste sig over. Jeg kan bare sige, at når man skelner mellem enhver form for er-

hvervsvirksomhed på den ene side og skibsvirksomhed på den anden side, så har man skabt en diskrimination, der kun kan ramme værfterne. Det protesterer vi imod.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Vi kan forstå på de forklaringer, vi nu har fået af hr. Rahbæk Møller, at det, der har været problemet, er, at der var et standpunkt ledigt, og det tog hr. Rahbæk Møller.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Man kan vist roligt fastslå også efter dette, at dårlige standpunkter behøver mange ord.

Jeg synes, det var vældig spændende at opleve de to partier være oppe at skændes. Det var især socialdemokraterne og SF, der i sin tid kæmpede imod anparter i skibe. Det var i december 1984. Nu bøjer de sig, men man kan da ikke komme bort fra, at skibsanparter fra 1987 skal behandles anderledes. Det kan man ikke komme bort fra. Jeg forstår ikke, at socialdemokratiets ordfører forsøger at bilde os det ind.

Der er én ting, ingen af de to partier har talt om. Det er, at gennem dette krav fra socialdemokratiet om, at skibsanparter ene af alle anparter ikke skal falde ind under virksomhedsbeskatningen – det er jo dér, forskelsbehandlingen ligger – har socialdemokratiet sikret – især for de anparter, der blev udstedt under den socialdemokratiske regering, hvor man opfandt dette – at man konstruerer en afskrivning, som ikke eksisterer i forvejen. Jeg tænker på Grønlandsskibene, som har haft de store afskrivninger på indtil 70 pct., og hvor overskuddet for fremtiden, når det kommer, nu kun skal beskattes med 50 pct. I den henseende sker der også forskelsbehandling, men det er altså positiv særbehandling, at skibsanparter ikke skal betale så meget i skat af overskuddet.

SF var ligesom socialdemokratiet overordentlig interesseret i at afskaffe adgangen til køb af skibsanparter. De har fundet på, at man helt skal løse op og ikke gøre noget som helst andet end at stille den betingelse, at et skib, der udlejes i mindst 2 år, godt kan sælges i anparter. Ja men meget, meget ofte sker det, at skibe udlejes for mindre end to år, og dermed kan det, som det er sagt af socialdemokratiet – der er vist ikke andet at gøre end

[Bernhard Baunsgaard]

at give dem ret – ikke lade sig gøre. Naturligvis kan man så gå ud og prøve at bilde nogle skibsværftsejere og skibsværftsarbejdere ind, at man har været positiv over for det, men man glemmer jo nok at fortælle, at det er umuligt i praksis.

Jeg er ked af, at vi måtte bøje os for denne særregel fra socialdemokratiets side, når vi i øvrigt kunne blive enige om på dette punkt at bevare totalbeskatningsprincippet, men det er der ikke noget at gøre ved. Vi skulle jo blive enige, og da socialdemokratiet fastholdt, at særbehandlingen var den pris, de forlangte, så måtte vi andre til sidst bøje os for at komme igennem.

Bente Juncker (CD):

Jeg vil sige, at dette var et meget muntert indslag. Nu har vi fået at vide, hvordan S og SF vil te sig her i salen, når vi engang får et rødt flertal.

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Stavvad, sagde nok så flot, at dette er en opløst sag. Jeg vil gerne sige til hr. Stavvad, at det aldeles ikke er en opløst sag. Det drejer sig om nogle værfter og nogle arbejdspladser. Man hører evig og altid socialdemokrater sige, at denne borgerlige regering har sørget for, at alle arbejdspladser er forsvundet, osv. osv. Jeg syntes, det var noget flot – og jeg håber, at hr. Risgaard Knudsen bemærkede det – at sige, at dette er en opløst sag.

Jeg skal på centrum-demokraternes vegne sige, at vi tilslutter os fuldt og helt, at indgrebet fra 1984 bliver ophævet i dag. Vi er noget betænkelige ved og vil gerne drøfte i udvalget, at man skiller hovederhverv og bierhverv. Vi mener, det er et brud på nogle hidtidige beskatningsprincipper, og det vil vi arbejde imod.

Risgaard Knudsen (S):

Jeg forstår, at de af ministeren stillede ændringsforslag går ud på at ophæve skibsværftsindgrebet fra december i fjor.

Det ville man kun kunne hilse med tilfredshed, hvis det allerede var lagt op til på anden måde at genere værfterne, deres underleverandører og de mange arbejdere og funktionærer, der er beskæftiget på vore skibsværfter og hos værfternes underleverandører. Jeg forstår, når jeg læser ministerens bemærkninger, at der er adviseret en anden

måde at genere denne del af erhvervslivet på. Bemærkningerne til ministerens ændringsforslag er i hvert fald efter min vurdering meget foruroligende.

Nu stemmer vi ganske vist ikke om bemærkningerne, lad det være understreget meget stærkt, men for god ordens skyld ønsker jeg allerede her ved denne anden behandling at sige fra over for den negative særbehandling af skibsværfterne, ministeren har varslet i bemærkningerne til sine ændringsforslag.

Ifølge disse bemærkninger – sådan forstår jeg dem i hvert fald – skal der fra og med 1. januar 1987 skelnes mellem anparter i skibe og anparter i anden form for erhvervsvirksomhed. I modsætning til anden form for erhvervsvirksomhed vil man således betragte anparter i skibe som passive investeringer. Denne forskelsbehandling vil efter min opfattelse koste den danske værftsindustri dyrt, og der kan efter min opfattelse ikke advares stærkt nok imod denne forskelsbehandling.

Mange arbejdspladser vil uden tvivl gå tabt, hvis det, der her er tilløb til, ikke bliver stoppet, mens tid er. Jeg deler derfor den stærke kritik, der er kommet til udtryk fra Centralorganisationen af Metalarbejdere, fra Skibsværftsforeningen og fra Rederiforeningen.

Når det er sagt, må jeg føje til, at det efter min opfattelse i øvrigt er meget beklageligt, at ministeren og flertallet i udvalget bliver enige om denne mærkværdige forskelsbehandling, dagen før branchens repræsentanter får lejlighed til at ytre sig over for udvalget.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg må naturligvis tage til efterretning, at hr. Risgaard Knudsen lige er kommet med et indlæg, der både er i strid med den opfattelse, han tidligere har hævdet vedrørende partidisciplin, og den opfattelse, jeg har af, hvad der er kendsgerningerne i denne sag.

Jeg vil godt sige som en kommentar til det, der er kommet fra SFs ordfører, og det, hr. Risgaard Knudsen har sagt, at det mest ukloge og det mest urigtige, man kan gøre for værfterne i den nuværende situation, er i offentligheden at skabe tvivl om den ubetvivlelige kendsgerning, at skibsinvestering også efter gennemførelsen af den aftale, som

[Lykketoft]

seks partier står bag, er den investering, der knytter sig de bedste skattemæssige afskrivningsmuligheder til overhovedet.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Den sidste bemærkning, om det ukloge i at gøre det, er såmænd nok rigtig, men til gengæld vil jeg sige, at det er det mest ærlige at gøre det. Der sker forskelsbehandling af skibsanparter for fremtiden. De skibsanparter, der vinder ved dette, er de gamle skibsanparter, der hidtil har fået gavn af 70 pct. afskrivning og derfor kunne forvente også 70 pct. beskatning. Gennem det krav, der blev stillet af socialdemokratiet om behandlingen af skibsanparter, slipper de for fremtiden med 50 pct. Der er ikke andet at sige.

Jeg ville være meget interesseret i, om det er muligt at komme igennem med en anden aftale. Jeg har allerede sagt, at jeg synes, det er en dårlig måde at dele virksomhedsbeskatningen op på. Jeg går ud fra, hvis ingen melder andet, at hr. Risgaard Knudsen desværre er en enlig svale i socialdemokratiet. Det var jo meget rimeligt, om vi havde fået at vide, om der var dissenterne, altså folk, der ikke sluttede op om forliget. Jeg troede, da jeg ikke har hørt andet, at alle i socialdemokratiet sluttede op, men der er vel desværre kun hr. Risgaard Knudsen.

Dohrmann (FP):

Først skal jeg naturligvis beklage, at jeg var lidt vel forhastet sidste gang og sprang over et punkt på dagsordenen.

Jeg vil gerne udtrykke vor store glæde over, at man nu omsider indrømmer, at det indgreb, man foretog kort før jul 1984, var en stor fejltagelse. Det prøver man nu gennem nogle ændringsforslag at gøre godt igen, og det kan vi da selvfølgelig alle sammen glæde os over. Fremskridtspartiet vil naturligvis støtte de foreliggende ændringsforslag, ikke fra SF, men fra regeringen og socialdemokratiet.

Det lader sig umuligt gøre op, hvor stor skade den lov, som blev vedtaget i 1984, har gjort. En kendsgerning er det, at værfterne ikke har fået nogen nævneværdige ordrer i den forløbne periode. Jeg tvivler meget stærkt på, at det, selv om man ændrer lovvingningen nu igen, vil have den helt store

betydning, for værfterne har simpelt hen ligget mere eller mindre døde i det forløbne år.

Jeg synes også, det er interessant – det må også være meget, meget interessant for skatteministeren i forbindelse med hans aftale om en skattereform – at man nu fra såvel værfterne som LO igen hører nogle advarende røster om, at den skattereform, man vil sætte i kraft pr. 1. januar 1987, vil være til ubodelig skade for værfterne. Jeg har så sent som i dag modtaget et svar fra skatteministeren på mit spørgsmål om, hvorvidt man ikke burde udsætte hele skattereformen til et senere tidspunkt. Det agter man ikke at gøre.

Vi hørte for et øjeblik siden hr. Risgaard Knudsen udtale sin store skepsis, og jeg må sige, at jeg deler den, sammen med værfterne og sammen med nogle organisationer. Derfor: jeg tror, at det bedste, ikke alene skatteministeren, men samtlige aftalepartier bag skattereformen kunne gøre, var at blive enige om at udsætte ikrafttrædelsen af skattereformen i mindst et år. Ingen aner i grunden det mindste om den, selv om ministeren siger, at man nu er enige om lovtæksten.

Det kan ikke være rimeligt, at man nu gør det sidste år, farer ud og vedtager en hel masse, som på længere og også kortere sigt vil vise sig at være til ubodelig skade. Det kan hverken folketinget eller de erhverv, som skal producere varer, for at vi kan få gang i beskæftigelsen, være tjent med, og jeg appellerer om, at man udsætter ikrafttrædelsesdatoen mindst et år.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 3

forkastedes, idet 13 stemte for, 106 imod; 1 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 1, § 1 i den nye affattelse og ændringsforslag nr. 4 om indsættelse af en ny paragraf efter § 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 3.

Ændringsforslag nr. 5 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

§ 3

forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7 om, at § 3 udgår, var dermed vedtaget.

Ændringsforslag nr. 1 angående titlen vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) *Anden behandling af lovforslag nr. L 4:*

Forslag til forvaltningslov.

(Fremsat 2/10 85. Første behandling 9/10 85. Betænkning 28/11 85).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 2 ændringsforslag af Lenger (VS) (se nedenfor).

Ændringsforslag

Af Lenger (VS):

Til § 10

1) I *stk.* 2 indsættes efter »forhold« ordene: », samt med en fortegnelse over ansøgerne (ansøgerliste). Ansættelsesmyndigheden kan pålægge ansøgerne under ansvar efter borgerlig straffelov § 152 ikke at røbe medansøgers identitet«.

Til § 33

2) I 2. *pkt.* udgår ordene »samt kapitel 6«.

Bemærkninger

Til nr. 1

Ændringsforslaget er en konsekvens af det til forslag til lov om offentlighed i forvaltningen uden for betænkningen stillede ændringsforslag om at indsætte en bestemmelse om ansøgerlister.

Til nr. 2

Ændringsforslaget indebærer, at kommunerne allerede ved lovens ikrafttræden får pligt til at begrunde sine afgørelser efter lovforslagets kapitel 6. Det forekommer ubegrundet, at netop denne bestemmelse skal udsættes til to år efter, at loven i øvrigt er trådt i kraft. Tværtimod må man antage, at der også før lovens ikrafttræden findes begrundelser for de afgørelser, som kommunerne træffer.

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 8 og 9 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

8) *Anden behandling af lovforslag nr. L 5:*

Forslag til lov om offentlighed i forvaltningen.

(Fremsat 2/10 85. Første behandling 9/10 85. Betænkning 28/11 85).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Lenger (VS) (se nedenfor).

Ændringsforslag

Af Lenger (VS):

Ny paragraf

Som ny paragraf indsættes efter § 5 følgende:

»Ansættelses- og forfremmelsessager

§ 01. I sager om ansættelse eller forfremmelse i det offentlige tjeneste skal ansættelsesmyndigheden, når ansøgningsfristen er udløbet, efter begæring udlevere en fortegnelse over ansøgerne (ansøgerliste). Listen kan nægtes udleveret i det omfang, hemme-